

บทที่ 5

บทสรุปและเสนอแนะ

จากผลการศึกษาเรื่องปัญหากฎหมายเกี่ยวกับมาตรการทางการตลาดในการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานบริการที่อนุญาตให้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สามารถสรุปและมีข้อเสนอแนะดังนี้

5.1 บทสรุป

จากผลการศึกษาเรื่องปัญหากฎหมายเกี่ยวกับมาตรการทางการตลาดในการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานบริการที่อนุญาตให้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สามารถสรุปพบว่ามีปัญหาดังนี้

1. ปัญหาการโฆษณาในสถานประกอบกิจการที่อนุญาตให้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผ่านพนักงานส่งเสริมการจำหน่ายทั้งสาวเชียร์เบียร์และพนักงานผู้หญิงที่นึ่งบริการร่วมโต๊ะเป็นเพื่อนคุยและอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า ในทางปฏิบัติสถานบริการได้รับอนุญาตให้ดำเนินการจำหน่ายจำหน่ายสุราหรือจำหน่ายเครื่องดื่มอย่างอื่นและบริการ โดยมีผู้บ้ำเรอสำหรับปรนนิบัติลูกค้าได้ พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ.2509 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 4 พ.ศ.2546 มาตรา3(2) แต่ในพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551มาตรา32 หรือไม่ซึ่งบัญญัติไว้ว่าห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือชักจูงใจให้ผู้อื่นดื่มโดยตรงหรือโดยอ้อมการโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ใดๆ

2. ปัญหาการโฆษณาในสถานประกอบกิจการที่อนุญาตให้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผ่านป้ายสัญลักษณ์ผลิตภัณฑ์สินค้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า ถึงแม้ว่าจะมีมาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ชัดเจน โดยเฉพาะพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์พ.ศ.2551มาตรา32 แต่ผู้ประกอบการสถานบริการที่มีการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ยังมีพฤติการณ์ที่ฝ่าฝืนกฎหมายที่เป็นปัญหาดังนี้

2.1 ปัญหาการติดป้ายโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่หน้าสถานประกอบการที่อนุญาตให้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่มีการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และโฆษณาพิมพ์ชื่อสุราต่างๆ บนเว็บไซต์ เพื่อให้ประชาชนทั่วไปที่เข้าเว็บไซต์ได้อ่านข้อความต่างๆเกี่ยวกับการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานบริการ

2.2 ปัญหาการติดแผ่นป้ายภายในและหน้าร้าน ที่เจ้าของสถานประกอบการที่อนุญาตให้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ไม่ได้ทำขึ้นเอง แต่ได้รับจากบริษัทผู้จำหน่ายและนำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และเป็นผู้มาดำเนินการติดตั้งให้ แต่การติดตั้งต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของสถานบริการ

2.3 ปัญหาการติดป้ายในสถานบริการที่แสดงชื่อเครื่องหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณและชักจูงให้ผู้อื่นดื่มโดยตรงหรือโดยอ้อม

2.4 ปัญหาการติดป้ายโฆษณาประเภทผ้าใบ (ไวเนล) โฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณ โดยมีการปรากฏข้อความด้วยตัวอักษรภาพสัญลักษณ์เครื่องหมายของบริษัทผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้น ทั้งนี้เพื่อชักจูงใจให้ผู้อื่นดื่มโดยตรงหรือโดยอ้อม และมีใช่เป็นการให้ข้อมูลข่าวสารและความรู้เชิงสร้างสรรค์สังคม

2.5 ปัญหาการติดป้ายโฆษณาในสถานบริการที่ปรากฏที่ด้านในของรายการแนะนำอาหาร (เมนู) โดยการโฆษณาและแสดงชื่อเครื่องหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ไม่มีการให้ข้อมูลข่าวสารและความรู้เชิงสร้างสรรค์ต่อสังคม

3. ปัญหาเกี่ยวกับมาตรการในการลงโทษ พบว่า จากการวิเคราะห์ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการส่งเสริมการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ศึกษากรณี การโฆษณาในสถานบริการ สำหรับการลงโทษผู้ประกอบการที่ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสถานบริการพ.ศ. 2509 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 4 พ.ศ. 2546 มาตรา 21 และพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 มาตรา 43 หากเปรียบเทียบกับฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ประกอบการสถานบริการ ที่มีความมั่งคั่งเป็นอย่างมากแล้ว อันจะทำให้ผู้กระทำความผิดที่เป็นผู้ประกอบการสถานบริการที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่เกรงกลัวและไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายได้บัญญัติไว้

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาเรื่องกฎหมายเกี่ยวกับมาตรการทางการตลาดในการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานบริการที่อนุญาตให้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. จากผลการศึกษาพบว่ามาตรการในการควบคุมการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 มาตรา 32 ยังไม่ครอบคลุมถึงพนักงานส่งเสริมการจำหน่าย (สาวเชียร์เบียร์) ซึ่งเป็นการโฆษณาโดยตรง ดังนั้น ควรจะเพิ่มมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผ่านพนักงานส่งเสริมการจำหน่าย (สาวเชียร์เบียร์) โดยจัดให้มีการขึ้นทะเบียนผู้ที่ทำงานเหล่านี้ ถ้าคนที่ไม่มียะเบียน ก็ทำงานไม่ได้ เมื่อขึ้นทะเบียนแล้วเราสามารถอบรมได้ และจะต้องควบคุมได้ อีกทั้งจะได้ประโยชน์ป้องกันปัญหาต่างๆ เช่น ปัญหาสังคม อาชญากรรม หรือ การแพร่กระจายของยาเสพติด เป็นต้น

2. จากผลการศึกษาพบว่ามาตรการในการควบคุมการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 มาตรา 32 ยังไม่ครอบคลุมถึงการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผ่านพนักงานผู้หญิงที่นั่งบริการร่วมโต๊ะเป็นเพื่อนคุยและอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งเป็นการโฆษณาโดยตรง ดังนั้น ควรจะเพิ่มมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผ่านพนักงานผู้หญิงที่นั่งบริการร่วมโต๊ะเป็นเพื่อนคุยและอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

3. จากผลการศึกษาพบว่ามาตรการในการควบคุมการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 มาตรา 32 ด้านการโฆษณาในสถานบริการผ่านป้ายสัญลักษณ์ผลิตภัณฑ์สินค้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า ผู้ประกอบการสถานบริการที่มีการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ยังมีพฤติการณ์ที่ฝ่าฝืนกฎหมายโดยมีการติดป้ายโฆษณาที่ผิดกฎหมายทั้งในและหน้าสถานบริการ ดังนั้น ควรจะปรับมาตรการการควบคุมการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 มาตรา 32 คือ ควรจะยกเลิกข้อยกเว้นที่ว่า “ให้กระทำได้เฉพาะการให้ข้อมูลข่าวสาร และความรู้เชิงสร้างสรรค์สังคม โดยไม่มีการปรากฏภาพของสินค้า หรือบรรจุภัณฑ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้น เว้นแต่เป็นการปรากฏของภาพสัญลักษณ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสัญลักษณ์ของบริษัทผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นเท่านั้น ทั้งนี้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง” เพื่อป้องกันปัญหาการตีความว่าป้ายโฆษณานี้เป็นการให้ข้อมูลข่าวสาร และความรู้เชิงสร้างสรรค์สังคมหรือไม่ ดังนั้น ควรจะห้ามไม่ให้มีข้อความหรือข้อมูลข่าวสารใดๆ ปรากฏในป้ายโฆษณาที่มีภาพผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ติดอยู่ด้วย

4.ควรให้เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดและต่อเนื่องตามมาตรการต่างๆ โดยใช้มาตรการการลงโทษมาใช้บังคับในความรับผิดชอบโดยเด็ดขาด เนื่องจากบทบัญญัติการควบคุม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์พ.ศ. 2551 ได้กำหนดโทษไว้ค่อนข้างรุนแรง แต่ในปัจจุบันไม่ว่าจะเป็นผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ประกอบกิจการหรือสถานบริการต่างๆรวมถึงผู้บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่กระทำ ความผิดและฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติดังกล่าว ไม่ได้ถูกลงโทษตามบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวเลย จึงทำให้ไม่มีความเกรงกลัวต่อกฎหมายและส่งผลต่อการบังคับใช้ให้มีประสิทธิภาพได้